

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 februarie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 484 din 11 decembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.....	1-3	35.	
Decizia nr. 11 din 20 ianuarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 3.4.1 și 3.4.2 din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2003, aprobată și modificată prin Legea nr. 227/2003.....	3-5		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
			— Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Normelor metodologice privind recunoașterea și desemnarea organismelor și/sau laboratoarelor ce pot întocmi rapoarte de încercări, care atestă conformitatea echipamentelor electrice de joasă tensiune cu cerințele esențiale de securitate.....
			5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 484

din 11 decembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România — Frăția în Dosarul nr. 3.059/2003 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile criticate instituie norme de procedură civilă care nu au nici o legătură cu libertatea de exprimare prevăzută de art. 30

din Constituție, așa cum susține în mod eronat autorul excepției. De asemenea, invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 iulie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 3.059/2003, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România — Frăția într-o cauză civilă având ca obiect suspendarea efectelor unei hotărâri emise de autoarea excepției, suspendare solicitată de către Federația Sindicatelor Libere și Independente PETROM pe cale de ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că „Promovarea unei hotărâri judecătorești în condițiile art. 581 alin. 3, așa cum a fost formulată cererea de petenta F.S.L.I. PETROM, este de natură să aducă o gravă atingere drepturilor fundamentale ale membrilor confederației noastre prin încălcarea prevederilor art. 30 alin. (1) din Constituția României“. În temeiul dispozițiilor criticate, instanța de judecată capătă, în opinia autoarei excepției, „puteri discreționare, putând lipsi partea de posibilitatea exprimării opiniilor sale în procesul ce se judecă prin blocarea capacității acesteia de a lua decizii.“

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât investirea instanței se face prin cererea de chemare în judecată, iar ordonanța președințială se poate da și fără citarea părților, deoarece urgența poate impune ca măsura să fie luată în aceeași zi. Astfel, dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 30 alin. (1) din Constituție referitoare la libertatea de exprimare.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite prin lege, iar dispozițiile criticate prevăd că, în cazurile grabnice, instanța poate ordona măsuri vremelnice pentru ocrotirea drepturilor și intereselor legitime deduse judecății. În aceste cazuri înfăptuirea justiției constă în luarea unei hotărâri urgente și imediat executorie, dar părțile interesate au dreptul de a ataca hotărârea cu recurs, care se judecă numai cu citarea părților, deci cu dezbateri contradictorii și cu posibilitatea exercitării dreptului de apărare.

Totodată invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume Decizia nr. 199/2002, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate instituie o procedură specială, potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, în cazuri grabnice, luarea unor măsuri cu caracter provizoriu, nebeneficiind de autoritatea de lucru judecat, urgența măsurilor fiind impusă de scopul de a nu prejudicia drepturile și interesele legitime ale părților.

În acest sens, prin Decizia Plenului nr. 1/1994, Curtea a statuat că legiuitorul poate institui anumite reguli speciale de procedură, precum și modalități corespunzătoare de exercitare a drepturilor procedurale. O asemenea procedură, instituită de dispozițiile legale criticate, este conformă și cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată.

În ceea ce privește prevederile art. 30 alin. (1) din Constituție, republicată, apreciază că dispozițiile legale criticate nu au legătură cu acestea, referindu-se la alte aspecte decât cele ale libertății de exprimare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.*“

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 30 alin. (1), care au următorul conținut: „*Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate reglementează procedura ordonanței președințiale, în cadrul căreia se dispune măsuri vremelnice, justificate de urgența cazurilor supuse judecății, în scopul evitării prejudicierii unor drepturi și interese legitime, iar în cadrul acestei proceduri se prevede posibilitatea instanței de a da ordonanța președințială chiar și fără citarea părților.

Ca atare, Curtea constată că prevederile constituționale ale art. 30 alin. (1), pretins a fi încălcate de dispozițiile legale criticate, nu sunt incidente în cauză, întrucât acestea se referă la libertatea de exprimare „a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor“, astfel încât nu se poate reține contrarietatea dispozițiilor legale criticate și textul constituțional menționat.

Critica de neconstituționalitate nu poate fi primită nici în cazul în care autorul excepției a înțeles prin „libertatea de exprimare“ *dreptul la apărare* consacrat prin art. 24 din Constituție, căci măsurile luate de instanță în temeiul art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă sunt luate în condiții de urgență și au un caracter vremelnice, iar împotriva acestora părțile interesate se pot apăra prin exercitarea căilor de atac prevăzute de art. 582 din Codul de procedură civilă, și anume recursul sau contestația, aceasta din urmă îndreptându-se împotriva executării ordonanței președințiale.

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii cu privire la constituționalitatea art. 581 din Codul de procedură civilă, de exemplu prin Decizia nr. 181 din 20 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 25 iulie 2002, și Decizia nr. 281 din 29 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 906 din 13 decembrie 2002, constatând că aceste dispoziții sunt constituționale. Neexistând elemente noi de natură a reconsidera jurisprudența Curții în această materie, considerentele și soluția acestor decizii rămân valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România — Frăția în Dosarul nr. 3.059/2003 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 11
din 20 ianuarie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 3.4.1 și 3.4.2 din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2003, aprobată și modificată prin Legea nr. 227/2003

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

considerând că prevederile constituționale invocate nu sunt relevante pentru soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.012/2003, **Judecătoria Slobozia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 3.4.1 și 3.4.2 din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2003, aprobată și modificată prin Legea nr. 227/2003.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Valmo Prod” — S.R.L. din Câmpina într-o cauză ce are ca obiect plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor încheiat de Administrația Națională a Drumurilor — Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că mențiunile cuprinse la pct. 3.4.1 și 3.4.2 din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2003, sunt în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 49, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest sens, consideră că „orice persoană, fie ea fizică sau juridică, atunci când cumpără un camion ține cont obligatoriu și de capacitatea de transport a acestuia. În acest fel, persoana respectivă

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 3.4.1 și 3.4.2 din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2003, aprobată și modificată prin Legea nr. 227/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmo Prod” — S.R.L. din Câmpina în Dosarul nr. 2.012/2003 al Judecătoriei Slobozia.

La apelul nominal răspunde Aurel Oprea, administratorul Societății Comerciale „Valmo Prod” — S.R.L. din Câmpina. Lipsește Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru motivele invocate și depuse în scris la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

cumpără exercitarea dreptului de a transporta o anumită cantitate de mărfuri cu camionul respectiv, autorizată prin certificatul de înmatriculare al autovehiculului, care este emis de organul administrativ abilitat de lege.“ Autorul excepției menționează că, potrivit certificatului de înmatriculare nr. P00120334H, eliberat de I.P.J. Prahova, camionul Societății Comerciale „Valmo Prod” — S.R.L. avea dreptul să transporte, pe osia motoare, o cantitate maximă autorizată de 10.000 kg, iar prin anexa nr. 2 la ordonanță „se restrânge acest drept de la 10.000 kg la 9.000 kg“, încălcându-se astfel art. 49 din Constituție, întrucât nici unul dintre cazurile enumerate în dispozițiile constituționale avute în vedere nu cuprinde și restricția instituită prin actul normativ criticat.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că, deși autorul excepției „nu a menționat în mod expres dacă excepția ridicată privește neconstituționalitatea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997, în întregul său, ori a anumitor articole ale acesteia, sau numai a Ordonanței Guvernului nr. 26/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997, (...) în esență, motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției privesc aspectele legate de incidența art. 49 din Constituție, în raport cu Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, cu modificările ulterioare“. În acest sens, instanța apreciază că Ordonanța Guvernului nr. 26/2003 stabilește, în funcție de categoria de drum, limitele maxime ale tonajelor pe osie și ale gabaritelor impuse vehiculelor admise în circulație pe drumurile publice. Prin aceasta însă legiuitorul nu interzice circulația pe drumurile publice a acelor autovehicule care nu s-ar încadra în limitele prevăzute de anexa nr. 2 din ordonanță, ci condiționează exercitarea acestui drept, în funcție de categoria de drum, de obținerea autorizației speciale de transport. Or, în opinia instanței, „instituirea unei taxe nu constituie o interdicție, ci eventual un impediment de ordin financiar“, iar „legitimarea constituțională a stabilirii unor limite de tonaj pentru autovehiculele ce circulă pe drumurile publice, în funcție de categoria acestora din urmă, rezultă exclusiv din prevederile art. 49 din Constituție, din interpretarea cărora rezultă că un drept poate fi afectat prin lege pentru salvagardarea altui drept a cărui importanță legiuitorul o consideră primordială, scop în care acesta poate stabili, în considerarea unor interese specifice, reguli privind conținutul și limitele exercitării unui drept“. Întrucât drumurile publice fac parte din sistemul național de transport, legiuitorul poate să instituie reguli obligatorii privind administrarea, întreținerea și exploatarea drumurilor naționale.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că autorului excepției nu i se restrânge nici un drept, ci acesta are „opțiunea fie de a circula numai pe drumurile publice având capacitatea portantă corespunzătoare vehiculului (conform prevederilor din anexa nr. 2, criticată), fie de a obține autorizația necesară pentru a circula (în condițiile prevăzute de această autorizație) pe drumul pe care a fost depistată circulând fără a respecta reglementările privind regimul drumurilor“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 46 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile pct. 3.4.1 și 3.4.2 din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 227 din 23 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2003.

Dispozițiile legale criticate se referă la „*Mase și dimensiuni maxime admise*“ și au următoarea redactare:

3.4.1. *Osia motoare a vehiculelor 11,5 t 10 t 9 t 8 t la care se face referire la punctele 2.2.1 și 2.2.2*

3.4.2. *Osia motoare a vehiculelor 11,5 t 10 t 9 t 8 t la care se face referire la punctele 2.2.3, 2.2.4, 2.3 și 2.4*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea fostului art. 49 din Constituție, devenit art. 53 după republicare, cu următorul conținut:

„(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; destășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.*“

Examinând excepția, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 53, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 24 din 4 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 20 ianuarie 1998, a statuat că acest text constituțional stabilește condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. El are în vedere însă drepturile și libertățile fundamentale, înscrise în capitolul II al titlului II din Constituția României, nu și alte drepturi. Or, dispozițiile cuprinse în anexa nr. 2 nu au în vedere astfel de drepturi, ci, așa cum arată chiar autorul excepției, dreptul „de a transporta un anumit număr de tone de mărfuri pe drumurile publice“. Aceasta constituie însă o obligație în sarcina participanților la trafic pe drumurile publice a cărei îndeplinire are ca scop prevenirea consecințelor negative în cazul încălcării reglementărilor privind regimul drumurilor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 3.4.1 și 3.4.2 din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2003, aprobată și modificată prin Legea nr. 227/2003, excepție ridicată de Societatea Comercială „Valmo Prod” — S.R.L. din Câmpina în Dosarul nr. 2.012/2003 al Judecătorei Slobozia.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2004.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind recunoașterea și desemnarea organismelor și/sau laboratoarelor ce pot întocmi rapoarte de încercări, care atestă conformitatea echipamentelor electrice de joasă tensiune cu cerințele esențiale de securitate

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2), art. 9 alin. (1) și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 457/2003 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările ulterioare,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind recunoașterea și desemnarea organismelor și/sau laboratoarelor ce pot întocmi rapoarte de încercări, care atestă conformitatea echipamentelor electrice de joasă tensiune cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se abrogă prevederile Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 389/2002 pentru aprobarea unor

măsuri privind desemnarea organismelor pentru evaluarea conformității cu cerințele esențiale de securitate din domeniul echipamentelor electrice de joasă tensiune, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 11 octombrie 2002.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și comerțului,
Mihai Berinde,
secretar de stat

București, 23 ianuarie 2004.
Nr. 35.

NORME METODOLOGICE

privind recunoașterea și desemnarea organismelor și/sau laboratoarelor ce pot întocmi rapoarte de încercări, care atestă conformitatea echipamentelor electrice de joasă tensiune cu cerințele esențiale de securitate

A. Dispoziții generale

1. Prezentele norme metodologice stabilesc procedurile pentru recunoașterea și desemnarea organismelor și/sau laboratoarelor, denumite în continuare *organisme*, ce pot întocmi rapoarte de încercări, care atestă conformitatea echipamentelor electrice de joasă tensiune cu cerințele esențiale de securitate.

2. Conform prevederilor art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 457/2003 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune, cu modificările ulterioare, poate fi organism recunoscut și desemnat orice persoană juridică ori entitate din cadrul unei persoane juridice, cu sediul în România, care dovedește că respectă cerințele prevăzute la art. 14 și 16 din Legea nr. 608/2001

ANEXĂ

privind evaluarea conformității produselor, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 71/2003, și care realizează sarcini specifice.

B. Criteriile minime de evaluare a organismelor care trebuie recunoscute

1. Organismul, respectiv directorul acestuia și personalul responsabil pentru executarea testelor de verificare, trebuie să fie alții decât proiectantul, producătorul și/sau reprezentantul autorizat al acestuia. Aceștia nu se vor implica direct în proiectarea, construcția și comercializarea aparatelor și nici nu vor reprezenta părțile angajate în aceste activități. Această cerință nu exclude posibilitatea schimburilor de informații tehnice între producător și organism.

2. Organismul și personalul său implicat trebuie:

a) să execute încercările și să întocmească rapoartele de încercări la cel mai înalt grad de integritate profesională și competență tehnică;

b) să fie independenți față de orice presiuni și stimulente, îndeosebi financiare, din partea unor persoane sau grupuri de persoane care au interes în rezultatul verificării și care ar putea influența decizia lor sau rezultatele verificărilor, direct sau indirect.

3. Organismul trebuie să dispună de personalul și de dotările necesare, care să îi permită îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor tehnice și administrative pentru realizarea încercărilor.

4. Personalul organismului trebuie să aibă:

a) o temeinică pregătire profesională;

b) cunoștințe tehnice corespunzătoare și experiență adecvată privind testele ce trebuie executate.

5. Organismul trebuie să garanteze imparțialitatea personalului. Remunerarea personalului nu trebuie să fie dependentă de numărul de teste executate și nici de rezultatul acestora.

6. Pentru activitatea desfășurată organismul trebuie să aibă încheiată o asigurare de răspundere civilă, cu excepția cazului în care această răspundere este asigurată de stat prin lege.

7. Personalul organismului este obligat să păstreze secretul profesional cu privire la informațiile dobândite în exercitarea sarcinilor sale ce decurg din respectarea prevederilor prezentelor norme metodologice sau a altor reglementări, cu excepția situației în care informațiile sunt solicitate de Ministerul Economiei și Comerțului, în calitate de autoritate competentă în domeniu, sau de către autoritatea responsabilă cu supravegherea pieței în acest domeniu.

C. Documentele care se solicită organismelor pentru evaluarea acestora în vederea recunoașterii și desemnării

1. Solicitarea organismului, în vederea recunoașterii sale, se realizează prin completarea și transmiterea către Comisia de recunoaștere din cadrul Ministerului Economiei și Comerțului a cererii de recunoaștere și desemnare, al cărei model este prezentat în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare la registrul comerțului sau orice act juridic echivalent privind înființarea, în copie;

b) scurtă prezentare a activității organismului, din care să rezulte experiența și abilitățile acestuia în domeniul pentru care se solicită recunoașterea și desemnarea, precum și organigrama organismului;

c) certificatul de acreditare în legătură cu obiectul recunoașterii și desemnării, emis de organismul național de acreditare, în copie;

d) asigurarea de răspundere civilă, în copie, pentru cazul în care răspunderea nu revine statului, potrivit legii;

e) raportul întocmit de organismul național de acreditare, referitor la metodele de încercare, documentarea și aplicarea de către solicitant a sistemului de management al calității;

f) acordurile încheiate pentru subcontractarea activităților în legătură cu sarcinile pentru care solicită recunoașterea și desemnarea, în copie;

g) modelul contractului de subcontractare a activităților, dacă este cazul;

h) declarația scrisă prin care solicitantul este de acord ca organismul național de acreditare să pună la dispoziție autorității competente, la cerere, documente și informații în legătură cu acreditarea sa.

2. În măsura în care este necesar pentru luarea deciziei privind recunoașterea și desemnarea, la solicitarea Comisiei de recunoaștere, organismul va transmite și alte documente pentru examinare.

D. Evaluarea solicitării, acordarea, limitarea, suspendarea și retragerea recunoașterii și desemnării

1. Comisia de recunoaștere evaluează solicitarea privind recunoașterea și desemnarea, având în vedere următoarele:

a) prevederile art. 14 și 16 din Legea nr. 608/2001, cu modificările și completările ulterioare;

b) sarcinile ce decurg din prevederile art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 457/2003, cu modificările ulterioare;

c) valoarea minimă a asigurării de răspundere civilă prevăzută la lit. C pct. 1 lit. d).

1.1. În termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de recunoaștere și desemnare, în baza analizei documentelor enumerate la lit. C, Comisia de recunoaștere va elibera un certificat de recunoaștere a organismului solicitant care a dovedit conformitatea cu cerințele prezentelor norme metodologice, stabilind scopul și sarcinile pentru care va fi recunoscut și desemnat. Modelul certificatului de recunoaștere este prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

1.2. În vederea luării deciziei privind recunoașterea și desemnarea, Comisia de recunoaștere poate realiza și o evaluare la sediul solicitantului.

1.3. În situația în care solicitantul evaluării nu întrunește condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice, Comisia de recunoaștere, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii de evaluare, va comunica solicitantului motivul respingerii acesteia.

1.4. În cazuri motivate recunoașterea și desemnarea pot fi acordate pentru o perioadă limitată; în această situație autoritatea competentă va decide ulterior cu privire la prelungirea, limitarea sau retragerea recunoașterii și desemnării.

1.5. Decizia Comisiei de recunoaștere va fi luată în baza procesului-verbal de evaluare, în conformitate cu regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei de recunoaștere.

1.6. Organismele pentru care s-au emis certificate de recunoaștere se desemnează prin ordin al ministrului economiei și comerțului, conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 457/2003.

1.7. Ordinul ministrului economiei și comerțului prevăzut la pct. 1.6 conține pentru fiecare organism desemnat informații privind denumirea completă, sediul, echipamentele sau grupele de echipamente pentru care realizează încercări și întocmesc rapoarte de încercări.

1.8. Lista cuprinzând organismele desemnate va fi actualizată ori de câte ori va fi necesar.

2.1. Comisia de recunoaștere limitează, suspendă sau retrage desemnarea unui organism în cazul nerespectării

cerințelor care au stat la baza recunoașterii/desemnării sau în situația în care organismul solicită aceasta.

2.2. Solicitarea organismului privind limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării trebuie înaintată Comisiei de recunoaștere cu minimum 3 luni înainte de încetarea activității.

2.3. În situația prevăzută la pct. 2.1 organismul trebuie să asigure predarea într-un mod corespunzător a documentelor și a înregistrărilor în legătură cu evaluările realizate sau în curs de realizare din perioada pentru care a fost desemnat, cu acceptul clientului, către autoritatea competentă sau către un alt organism desemnat din domeniu, stabilit de către Comisia de recunoaștere; retragerea desemnării determină retragerea recunoașterii prin anularea certificatului de recunoaștere.

2.4. Decizia privind limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării determină actualizarea ordinului ministrului economiei și comerțului prin care se aprobă lista cuprinzând organismele recunoscute și desemnate.

2.5. Limitarea, suspendarea sau retragerea recunoașterii/desemnării unui organism nu afectează rapoartele de încercări emise de către acesta anterior datei la care s-a luat decizia privind limitarea, suspendarea sau retragerea recunoașterii, până când nu se dovedește că acestea trebuie retrase.

3. Organismele pot contesta la instanța judecătorească competentă decizia privind retragerea desemnării, în conformitate cu legislația în vigoare.

E. Supravegherea organismelor desemnate

1.1. Organismele desemnate trebuie să îndeplinească în mod permanent cerințele și condițiile care au stat la baza deciziei privind recunoașterea și desemnarea lor.

1.2. Organismele desemnate trebuie să facă cunoscut Comisiei de recunoaștere și organismului național de acreditare orice modificare ce se intenționează a fi adusă documentelor prevăzute la lit. C pct. 1 lit. a), c), d), e), f) și g), precum și orice altă măsură ce se dorește a fi implementată și care ar putea afecta îndeplinirea cerințelor și respectarea condițiilor în legătură cu desemnarea, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de punerea în aplicare a modificării. Organismele desemnate vor comunica totodată și data pentru punerea în aplicare a modificării.

1.3. Organismele desemnate vor transmite Comisiei de recunoaștere raportul organismului național de acreditare referitor la impactul modificărilor prevăzute la pct. 1.2 asupra acreditării și/sau raportului prevăzut la lit. C pct. 1 lit. e). În situația în care modificările privesc documentele prevăzute la lit. C pct. 1 lit. a), organismul desemnat va transmite Comisiei de recunoaștere și o copie a documentului actualizat.

2.1. Supravegherea organismelor desemnate se realizează de către Comisia de recunoaștere prin organismul național de acreditare, în conformitate cu procedura de supraveghere a acestuia.

2.2. În termen de 10 zile lucrătoare de la data încheierii auditului de supraveghere, organismul desemnat va informa Comisia de recunoaștere cu privire la rezultatul auditului de supraveghere, prin transmiterea raportului complet de audit încheiat de echipa de evaluare a organismului național de acreditare.

2.3. Organismele desemnate vor informa Comisia de recunoaștere cu privire la limitarea, suspendarea, retragerea, expirarea acreditării și reînnoirea acesteia.

3.1. În cazul în care există dubii privind respectarea cerințelor care au stat la baza desemnării, organismul desemnat va transmite, la solicitarea Comisiei de recunoaștere, toate informațiile necesare pentru clarificarea

situației apărute. Dacă este cazul, la solicitarea Comisiei de recunoaștere, organismul național de acreditare va realiza un audit de supraveghere neplanificat al organismului desemnat în cauză. Totodată Comisia de recunoaștere poate întreprinde orice alte măsuri necesare clarificării dubiilor.

3.2. Organismul național de acreditare va transmite Comisiei de recunoaștere raportul și concluziile referitoare la auditul de supraveghere neplanificat, prevăzut la pct. 3.1, în termen de două zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

4.1. În situația în care în cadrul procesului de evaluare sau de supraveghere se constată neconformități față de cerințele prezentelor norme metodologice, Comisia de recunoaștere împreună cu organismul național de acreditare și cu organismul în cauză vor stabili măsurile necesare și programul pentru eliminarea neconformităților.

4.2. În funcție de natura neconformităților, Comisia de recunoaștere poate decide ca pe o perioadă determinată, până la eliminarea neconformităților, activitatea organismului desemnat să fie limitată sau suspendată.

5. Organismul desemnat trebuie să permită necondiționat accesul la documente, precum și evaluarea în legătură cu recunoașterea și supravegherea, conform prevederilor prezentei metodologii.

6. Organismul desemnat va transmite Comisiei de recunoaștere, la solicitarea acesteia, copii de pe rapoartele de încercări emise, refuzate sau retrase.

7.1. Organismul recunoscut va transmite Comisiei de recunoaștere care l-a desemnat, în fiecare an, anterior datei de 1 martie, un raport scris referitor la activitățile întreprinse în anul calendaristic anterior. Raportul anual va conține, în principal, informații privind:

a) documentele emise, refuzate sau retrase, care sunt în legătură cu sarcinile ce îi revin acestuia;

b) reclamațiile și apelurile înregistrate împotriva deciziilor organismului, inclusiv informații privind modul de rezolvare a acestora;

c) dificultățile întâmpinate în realizarea sarcinilor, măsurile proprii întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea activității;

d) activitățile subcontractate, subcontractanții; măsurile întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea activității;

e) dificultățile întâmpinate în realizarea sarcinilor ce i-au revenit ca urmare a desemnării;

f) participarea la activitățile de standardizare din domeniul în care a fost desemnat.

7.2. Organismul desemnat va transmite Direcției infrastructura calității și mediu din cadrul Ministerului Economiei și Comerțului, în fiecare an, anterior datei de 1 martie, o copie a raportului anual prevăzut la pct. 7.1.

8. Măsuri tranzitorii

8.1. Până la data intrării în vigoare a Protocolului la Acordul european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale (PECA), Comitetul propune ministrului economiei și comerțului aprobarea listei cuprinzând organismele recunoscute, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Comisia de recunoaștere solicită înregistrarea organismelor cuprinse în listă în registrul organismelor recunoscute, pentru alocarea numărului de identificare.

8.2. Prevederile prezentului ordin, referitoare la evaluarea organismelor, precum și cele referitoare la limitarea, suspendarea, retragerea desemnării și supravegherea organismelor desemnate se aplică și organismelor aprobate conform prevederilor pct. 8.1.

Modelul cererii de recunoaștere și desemnare

Organismul/Laboratorul

.....
(denumirea completă, adresa, telefon, fax, e-mail,
codul unic de înregistrare, nr. de ordine
în registrul comerțului)

Nr. / data 1)

CERERE DE RECUNOAȘTERE ȘI DESEMNARE

Organismul/Laboratorul²⁾, cu sediul în³⁾, reprezentat prin director/președinte⁴⁾, în aplicarea prevederilor art. 7 alin. (2), art. 9 alin. (1) și ale art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 457/2003 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune, cu modificările ulterioare, solicită Comisiei de recunoaștere a organismelor care efectuează încercări pentru stabilirea conformității echipamentelor electrice de joasă tensiune cu cerințele esențiale de securitate evaluarea în vederea recunoașterii și desemnării, în scopul de a realiza testarea/evaluarea conformității pentru grupa de produse⁵⁾, prin⁶⁾
La prezenta cerere anexăm următoarele documente⁷⁾:

Director/președinte⁸⁾,
.....

-
- 1) Numărul/data de înregistrare la autoritatea competentă.
2) Denumirea completă a organismului.
3) Adresa completă, codul poștal.
4) Numele și prenumele.
5) Denumirea și codul produselor sau ale grupeii de produse ce face obiectul evaluării, asociate activităților prevăzute în Clasificarea activităților din economia națională — CAEN.
6) Denumirea încercărilor ce fac obiectul evaluării.
7) Documentele, conform prevederilor lit. C din normele metodologice.
8) Numele, prenumele, semnătura și ștampila organismului.

Modelul certificatului de recunoaștere

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI
Comisia de recunoaștere

CERTIFICAT DE RECUNOAȘTERE

Nr. / data emiterii

În aplicarea prevederilor lit. D pct. 1.1 din anexa la Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 35/2004 și ca urmare a cererii de evaluare nr. se emite prezentul certificat de recunoaștere, prin care se atestă că organismul/laboratorul¹⁾, cu sediul în²⁾, respectă cerințele minime prevăzute la art. 14 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, cu modificările și completările ulterioare, și are capacitatea și competența de a realiza sarcinile specifice privind efectuarea de încercări și întocmirea de rapoarte tehnice pentru echipamente electrice din grupa de produse³⁾, conform prevederilor art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 457/2003 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune, cu modificările ulterioare.

Președintele⁴⁾,
Comisiei de recunoaștere,
.....

-
- 1) Denumirea completă a organismului.
2) Adresa completă, codul poștal.
3) Denumirea și codul produselor sau ale grupeii de produse asociate activităților prevăzute în Clasificarea activităților din economia națională — CAEN.
4) Numele, prenumele, semnătura și ștampila autorității competente.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro